

2. Pôstna nedeľa C

*Toto je môj milovaný Syn,
v ktorom mám zaľúbenie; počúvajte ho.
(Mt 17,5)*

Prvé čítanie

Kniha Genezis 15,5-12.17-18

Boh vyviedol Abrama von a povedal mu: "Pozri na nebo a spočítaj hviezdy, ak môžeš." A uistil ho: "Také bude tvoje potomstvo." Abram uveril Pánovi a on mu to počítal za spravodlivosť.

Potom mu povedal: "Ja som Pán, ktorý ťa vyviedol z Uru Chaldejcov, aby som ti dal do vlastníctva túto krajinu."

No on sa pýtal: "Pane, môj Bože, podľa čoho spoznám, že ju budem vlastniť?"

Pán mu odpovedal: "Prines mi trojročnú jalovicu, trojročnú kozu, trojročného barana, hrdličku a holubicu."

On mu všetky tieto zvieratá priniesol, rozpolil ich a obe polovice položil oproti sebe; vtákov však nerozpolil. Na mŕtve telá zlietali dravé vtáky a Abram ich odháňal. Keď zapadalo slnko, na Abrama doľahol tvrdý spánok a prikvačila ho príšerná hrôza. Keď už slnko zapadlo, nastala hustá tma. Hľa, zjavila sa dymiaca pec a ohnivá pochodeň a prechádzali pomedzi rozpolené zvieratá. V ten deň Pán uzavrel s Abramom zmluvu slovami: "Tvojmu potomstvu dám túto krajinu od Egyptskej rieky až po veľkú rieku, Eufrat."

Druhé čítanie

List Filipanom 3,20 – 4,1

Bratia a sestry, naša vlasť je v nebesiach; odtiaľ očakávame Spasiteľa, Pána Ježiša Krista. On mocou, ktorou si môže podmaniť všetko, pretvorí naše úbohé telo, aby sa stalo podobným jeho oslávenému telu.

A preto, bratia a sestry moji milovaní a vytúžení, moja radosť a moja koruna, pevne stojte v Pánovi, milovaní!

Evanjelium

Lukáš 9,28b-36

Ježiš vzal so sebou Petra, Jána a Jakuba a vystúpil na vrch modliť sa. Kým sa modlil, vzhľad jeho tváre sa zmenil a jeho rúcho bolo žiarivobiele. A hľa, rozprávali sa s ním dvaja muži: bol to Mojžiš a Eliáš. Zjavili sa v sláve a hovorili o jeho odchode, ktorý mal uskutočniť v Jeruzaleme. Petra a tých, čo

boli s ním, premohol spánok. Keď sa prebudili, videli jeho slávu a pri ňom stáť dvoch mužov.

Keď sa od neho začali vzdáľovať, povedal Peter Ježišovi: "Učiteľ, dobre je nám tu. Postavme tri stany: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi." Nevedel, čo hovorí. Kým ešte hovoril, utvoril sa oblak a zahalil ich. Keď vstúpili do oblaku, zmocnil sa ich strach.

A z oblaku zaznel hlas: "Toto je môj vyvolený Syn, počúvajte ho!"

A kým hlas doznieval, Ježiš ostal sám.

Oni mlčali a v tých dňoch nikomu nehovorili, čo videli.

Na zamyslenie

Tému, ktorá je tak stará ako samo ľudstvo, a ktorej sa dotýkajú dnešné čítania, by sme mohli nazvať "nebo a zem". Každý človek je vystavený tomuto napätiu medzi nebom a zemou. My všetci poznáme túžbu po šťastí, zmysle a naplnení. Na druhej strane si však neustále uvedomujeme, ako sme zamotaní do pozemskej biedy, úzkosti, ľudského zlyhania, chýb, choroby, smrti a napokon tiež do našej hriechnosti, do stavu, v ktorom pociťujeme vyčlenenie zo spoločenstva s Bohom.

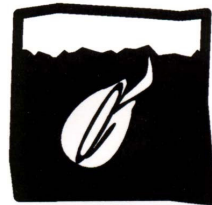
Spojenie neba a zeme je prastarou túžbou človeka od samého začiatku. Napriek všetkým už prežitým sklamaniam žije Abrahám naďalej v dôvere, že toto spojenie je možné. V tejto Abrahámovej nádeji upriamuje Boh jeho pohľad na hviezdne nebo a prisľubuje mu budúcnosť (potomkov) a vlasť (krajinu). A ako potvrdenie svojho prisľúbenia Boh obdaruje Abrahámovu dôveru znamením.

Spojenie neba a zeme je najjasnejším spôsobom vyjadrené v obraze kríža. Kríž je naším mostom medzi nebom a zemou. Mimo kríža neexistuje, nie je možná autentická kresťanská viera. Neprijímať kríž ako znamenie, znak spásy, záchrany znamená zostávať uväznený v pozemskosti. Viera v nebeskú vlasť, tak ako je to vyjadrené v druhom čítaní, neznamená únik zo skutočnosti do nejakého neskutočného sveta. Táto viera naopak dáva istotu do neistoty nášho pozemského bytia a to práve na základe ozajstného prijatia tejto skutočnosti až do posledných a najtvrdších dôsledkov.

Spojenie neba a zeme – moment, v ktorom neexistuje protiklad medzi nebom a zemou. Pri Ježišovom premenení zažijú učeníci už niečo z Jeho Božskej slávy. Zároveň však prežijú aj to, že toto premenenie na zemi nemôže byť nikdy trvalé. Tak ako oni, aj my by sme chceli to pekné a dojemné pevne držať, neustále tráviť čas pri fascinujúcich a príjemných udalostiach. Radšej zatvárame oči pred trápením. Zjavenie Božej blízkosti však nemožno uchopiť tak vtedy ako aj dnes. K slávnostnému vzkrieseniu totiž vždy najprv patrí temná skúsenosť utrpenia. Pôstne obdobie nám ponúka možnosť nasmerovať našu pozornosť opäť intenzívnejšie na vzťah medzi nami a Bohom. Keďže Boh nám práve v Ježišovi prichádza v ústrety a skrakuje nám cestu, je nebo realitou, ktorá môže už teraz priniesť svetlo do nášho pozemského života a rozjasniť stavy núdze, biedy, utrpenia a beznádejnosti. Naša viera v ukrižovaného a vzkrieseného Ježiša nám ukazuje cestu, ktorá nás vedie, nie bez utrpenia, ale cez utrpenie k nášmu dovŕšeniu, naplneniu pri Bohu.

2. Pôstna nedeľa C

*Toto je môj milovaný Syn,
v ktorom mám zaľúbenie; počúvajte ho.
(Mt 17,5)*

Prvé čítanie

Kniha Genezis 15,5-12.17-18

Boh vyviedol Abrama von a povedal mu: "Pozri na nebo a spočítaj hviezdy, ak môžeš." A uistil ho: "Také bude tvoje potomstvo." Abram uveril Pánovi a on mu to počítal za spravodlivosť.

Potom mu povedal: "Ja som Pán, ktorý ťa vyviedol z Uru Chaldejcov, aby som ti dal do vlastníctva túto krajinu."

No on sa pýtal: "Pane, môj Bože, podľa čoho spoznám, že ju budem vlastniť?"

Pán mu odpovedal: "Prines mi trojročnú jalovicu, trojročnú kozu, trojročného barana, hrdličku a holubicu."

On mu všetky tieto zvieratá priniesol, rozpolil ich a obe polovice položil oproti sebe; vtákov však nerozpolil. Na mŕtve telá zlietali dravé vtáky a Abram ich odháňal. Keď zapadalo slnko, na Abrama doľahol tvrdý spánok a prikvačila ho príšerná hrôza. Keď už slnko zapadlo, nastala hustá tma. Hľa, zjavila sa dymiaca pec a ohnivá pochodeň a prechádzali pomedzi rozpolené zvieratá. V ten deň Pán uzavrel s Abramom zmluvu slovami: "Tvojmu potomstvu dám túto krajinu od Egyptskej rieky až po veľkú rieku, Eufrat."

Druhé čítanie

List Filipanom 3,17–4,1

Bratia a sestry, napodobňujte mňa a všímajte si tých, čo žijú podľa príkladu, ktorý vám dávame! Lebo mnohí žijú ako nepriatelia Kristovho kríža. Často som vám už o nich hovoril a teraz znova s plačom hovorím. Ich koniec je zatratenie, ich boh je brucho, hanba je ich slávou a zmýšľajú prízemne.

Naša vlasť je však v nebesiach; odtiaľ očakávame Spasiteľa, Pána Ježiša Krista. On mocou, ktorou si môže podmaniť všetko, pretvorí naše úbohé telo, aby sa stalo podobným jeho oslávenému telu.

A preto, bratia a sestry moji milovaní a vytúžení, moja radosť a moja koruna, pevne stojte v Pánovi, milovaní!

Ježiš vzal so sebou Petra, Jána a Jakuba a vystúpil na vrch modliť sa. Kým sa modlil, vzhľad jeho tváre sa zmenil a jeho rúcho bolo žiarivobiele. A hľa, rozprávali sa s ním dvaja mužovia: bol to Mojžiš a Eliáš. Zjavili sa v sláve a hovorili o jeho odchode, ktorý mal uskutočniť v Jeruzaleme. Petra a tých, čo boli s ním, premohol spánok. Keď sa prebudili, videli jeho slávu a pri ňom stáť dvoch mužov. Keď sa od neho začali vzdaľovať, povedal Peter Ježišovi: "Učiteľ, dobre je nám tu. Postavme tri stany: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi." Nevedel, čo hovorí. Kým ešte hovoril, utvoril sa oblak a zahalil ich. Keď vstúpili do oblaku, zmocnil sa ich strach.

A z oblaku zaznel hlas: "Toto je môj vyvolený Syn, počúvajte ho!"

A kým hlas doznieval, Ježiš ostal sám.

Oni mlčali a v tých dňoch nikomu nehovorili, čo videli.

Na zamyslenie

Tému, ktorá je tak stará ako samo ľudstvo, a ktorej sa dotýkajú dnešné čítania, by sme mohli nazvať "nebo a zem". Každý človek je vystavený tomuto napätiu medzi nebom a zemou. My všetci poznáme túžbu po šťastí, zmysle a naplnení. Na druhej strane si však neustále uvedomujeme, ako sme zamotaní do pozemskej biedy, úzkosti, ľudského zlyhania, chýb, choroby, smrti a napokon tiež do našej hriechnosti, do stavu, v ktorom pociťujeme vyčlenenie zo spoločenstva s Bohom.

Spojenie neba a zeme je prastarou túžbou človeka od samého začiatku. Napriek všetkým už prežitým sklamaniam žije Abrahám naďalej v dôvere, že toto spojenie je možné. V tejto Abrahámovej nádeji upriamuje Boh jeho pohľad na hviezdne nebo a prisľubuje mu budúcnosť (potomkov) a vlasť (krajinu). A ako potvrdenie svojho prisľúbenia Boh obdaruje Abrahámovu dôveru znamením.

Spojenie neba a zeme je najjasnejším spôsobom vyjadrené v obraze kríža. Kríž je naším mostom medzi nebom a zemou. Mimo kríža neexistuje, nie je možná autentická kresťanská viera. Neprijímať kríž ako znamenie, znak spásy, záchranu znamená zostať uväznený v pozemskosti. Viera v nebeskú vlasť, tak ako je to vyjadrené v druhom čítaní, neznamená únik zo skutočnosti do nejakého neskutočného sveta. Táto viera naopak dáva istotu do neistoty nášho pozemského bytia a to práve na základe ozajstného prijatia tejto skutočnosti až do posledných a najtvrdších dôsledkov.

Spojenie neba a zeme – moment, v ktorom neexistuje protiklad medzi nebom a zemou. Pri Ježišovom premenení zažijú učenci už niečo z Jeho Božskej slávy. Zároveň však prežijú aj to, že toto premenenie na zemi nemôže byť nikdy trvalé. Tak ako oni, aj my by sme chceli to pekné a dojemné pevne držať, neustále tráviť čas pri fascinujúcich a príjemných udalostiach. Radšej zatvárame oči pred trápením. Zjavenie Božej blízkosti však nemožno uchopiť tak vtedy ako aj dnes. K slávnostnému vzkrieseniu totiž vždy najprv patrí temná skúsenosť utrpenia.

Pôstne obdobie nám ponúka možnosť nasmerovať našu pozornosť opäť intenzívnejšie na vzťah medzi nami a Bohom. Keďže Boh nám práve v Ježišovi prichádza v ústrety a skrakuje nám cestu, je nebo realitou, ktorá môže už teraz priniesť svetlo do nášho pozemského života a rozjasniť stavy núdze, biedy, utrpenia a beznádejnosti. Naša viera v ukrižovaného a vzkrieseného Ježiša nám ukazuje cestu, ktorá nás vedie, nie bez utrpenia, ale cez utrpenie k nášmu dovŕšeniu, naplneniu pri Bohu.